

важливим є приїзд реальних туристів, саме тому серед головних аспектів створення даної рекламно-інформаційної продукції постає по – перше – відбір туристсько-екскурсійних об’єктів (причому слід обирати різноманітні за спрямуванням та наповненням об’єкти і презентувати їх одночасно, для того щоб показати багатство туристського потенціалу); по-друге – проведення якісної фото та відео зйомки, з залученням фотографів – професіоналів; по-третє – платформа для розміщення 3D – турів; залучення фахівців-консультантів щодо інформаційного супроводу 3D – турів.

1. Харківський обласний туристсько-інформаційний центр. Офіційний сайт: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://omctur.kh.ua/ru/news/na-harkovshchine-planiruyut-razvivat-virtualnyy-turizm>

ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ З МЕТОЮ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Гладка О.Е.

Науковий керівник – Поколюдна М.М., канд. геогр. наук, доцент

Пізнавальний або культурний туризм завжди був важливим сегментом подорожей. Основним мотивом даного виду туризму є ознайомлення з історико-культурною спадщиною та унікальними природними об’єктами.

В контексті даної теми слід особливу увагу приділити саме історико-культурним ресурсам, які в сучасних українських реаліях продовжують залишатись ізольованими від загального туристичного потоку. Також на сьогоднішній день спостерігається невпинне руйнування цих об’єктів, що, як наслідок, впливає на зниження туристської атракційності для потенційних відвідувачів. Отже, питання використання історико-культурної спадщини з метою розвитку туризму є доволі актуальним.

У Конвенції «Про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини» під «культурною спадщиною» розуміються: пам’ятки: твори архітектури, монументальної скульптури й живопису, елементи та структури археологічного характеру, написи, печери та групи елементів, які мають видатну універсальну цінність з точки зору історії, мистецтва чи науки; ансамблі: групи ізольованих чи об’єднаних будівель, архітектура, єдність чи зв’язок з пейзажем яких є видатною універсальною цінністю з точки зору історії, мистецтва чи науки; визначні місця: твори людини або спільні витвори людини й природи, а також зони, включаючи археологічні визначні місця, що є універсальною цінністю з точки зору історії, естетики, етнології чи антропології [1].

В Україні на державному обліку знаходиться більше 140 тисяч пам'яток, з яких 17 тисяч – пам'ятки архітектури, містобудування та садово-паркового мистецтва [2].

Проте до Реєстру занесено лише дві тисячі об'єктів, і жоден з них, крім пам'яток Всесвітньої спадщини, не забезпечений необхідною документацією, а саме: охоронним договором, паспортом об'єкту, а для містобудівних пам'яток – ще й планами управління та організації території. Не захищені документацією пам'ятки безперервно знищуються. Щороку Україна втрачає більше 100 об'єктів культурної спадщини.

Спадщина перебуває за межами економічного життя держави. Не існує ніяких програм, направлених на її оновлення, реставрацію, а найголовніше – адаптацію до сучасного життя із залученням широких верств населення.

Держава не надає інвесторам жодних стимулів для дбайливого відношення до збереження пам'яток або регенерації середовища. В більшості випадків збудувати новий об'єкт значно дешевше, ніж реставрувати існуючий, навіть державні будівельні норми адаптації та реконструкції старовинних будинків не передбачають якогось особливого ставлення до них – збереження існуючих дерев'яних конструкцій, сходів, перекриттів, деталей фасадів стає неможливим через систему протипожежних та інших будівельних норм.

Серед методів збереження та відтворення історико-культурної спадщини виділяють такий вид, як музеєфікація, що може бути достатньо дієвим у сучасних реаліях.

Музеєфікація – сукупність науково обґрунтованих заходів щодо приведення об'єктів культурної спадщини у стан, придатний для екскурсійного відвідування [3].

Також, слід більше уваги приділяти долученню інвесторів, які зможуть суттєво поліпшити матеріальне питання, щодо відновлення історико-культурних пам'яток. Створення сприятливої інфраструктури та залучення зарубіжного досвіду, щодо покращення атрактивності об'єктів пізнавального туризму, зможуть суттєво допомогти у питанні ефективного використання історико-культурної спадщини з метою розвитку туризму.

Отже, державна політика у сфері туризму має бути спрямована не просто на відновлення пам'яток культурно-історичного значення, а на їх тривале збереження засобами туризму на комерційній основі, а також на використання задля потреб туризму.

1. Конвенція «Про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_089

2. Офіційний сайт Міністерства культури України: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/officialcategory?cat_id=244910406

3. Про охорону культурної спадщини: Закон України: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1805-14>

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПОРТИВНО-ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ В ХАРКОВІ

Череднікова А.В.

Науковий керівник – Поколюдна М.М., канд. геогр. наук, доцент

Подієвий туризм щороку приваблює тисячі глядачів по всьому світу. Він є одним з тих, що найдинамічніше розвивається. Сучасного туриста цікавлять не лише пам'ятки історії та культури, а й те, чим, власне може привабити регіон, його особливості та події.

Подієвий туризм має різні форми та види, та для Харкова найбільш перспективним з усіх є – спортивно-подієвий. Подієвий туризм є тим напрямком туризму, де основною мотивацією поїздки є відвідання певної події. Особливістю цього виду туризму є неповторність кожної поїздки, незабутні враження і атмосфера. У випадках, коли йдеться про масштабну подію, вона стимулює розвиток інфраструктури регіону та надходження прибутку від туризму, тож регіон отримує вигоди завдяки певній події. Позитивним досвідом для Харкова у подієвому туризмі є проведення в місті Чемпіонату з футболу Євро-2012, завдяки якому була можливість розвинути як міську, так і спортивну інфраструктуру та заявити місту про себе як про перспективну арену проведення масштабних подій [1].

Свого часу футбольний клуб «Металіст» приваблював глядачів з усієї країни, яким було цікаво спостерігати за грою видатної команди. Це і не дивно, адже декілька років поспіль аж до 2016 року Металіст займав провідні позиції на чемпіонатах України з футболу. Але сьогодні цікавим об'єктом є футбольний стадіон «Металіст», який є центральним стадіоном міста на якому грала вищезгадана команда. Окрім цього, касовий павільйон та й сам стадіон занесені до реєстру культурної та національної спадщини країни [2].

На сьогоднішній день одною з найбільш обговорюваних тем в спортивному світі в місті є передача вищезазначеного стадіону Донецькій команді «Шахтар», у якої сьогодні немає можливості грати вдома, в якості арени для проведення власних ігор. Для міста це велика перспектива. Донецький клуб буде платити обласному спорткомплексу за проведені матчі, що дозволить гідно підтримувати інфраструктуру головної спортивної споруди міста. В такий складний з точки зору економіки час - це дуже важливий момент.